

តុលាការកំពូល

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ

លេខ : ២៣

ចុះថ្ងៃទី៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០០

សាលដីកា

លេខ : ៥៤

ចុះថ្ងៃទី៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០០

អាជ្ញាធរជំនុំជម្រះខ្មែរ

អន្តរាគ្មានកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០០ ដោយមានសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះដូចតទៅ ៖

- ១- ឯកឧត្តម ឃឹម ប៊ុណ្ណ ជាប្រធាន
 - ២- លោក ឈឹម ស៊ីផល ចៅក្រម
 - ៣- លោក ប្រាក់ គឹមសាន ចៅក្រម
 - ៤- លោក រៀល មួន ចៅក្រម
 - ៥- លោក យស់ សុខឿន ចៅក្រម_រាយការណ៍
- ក្រឡាបញ្ជី
- លោក សាន សុផាត
 - តំណាងមហាអយ្យការ

ឯកឧត្តម ជួន ស៊ុនឡេង អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាស្តីទី

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១៩៦ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩របស់សាលាឧទ្ធរណ៍និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ២៣ចុះថ្ងៃទី៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការកំពូល ។

ពីបទ : ធ្វើអោយខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកដទៃ និងសមគំនិត ប្រព្រឹត្តិនៅខេត្ត កំពង់ចាមកាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែឧសភាឆ្នាំ១៩៩៣ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមាន ចែង និងឱ្យផ្តន្ទាទោស តាមបញ្ញត្តិមាត្រា៥២ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ អន្តរកាល ចុះថ្ងៃទី១០-៩-១៩៩២ ។

១- ជនជាប់ចោទឈ្មោះលី សាំងវ៉ាង (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ២៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ កើតនៅឃុំស្រែង ស្រុកស្រែងឃុំ ខេត្តកំពង់ចាម របររកស៊ីធ្វើយោធា

ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ ភូមិស្នួង ឃុំស្នួង ស្រុកត្បូងឃ្មុំ ខេត្តកំពង់ចាម ។ ឪពុកឈ្មោះលី សាំងប៉េង (រស់)
ម្តាយឈ្មោះ ប៉ុក ណារីន (រស់) នៅលីវ ។ ក្រៅឃុំ ។

-មានមេធាវី លោក តែ ចំណាន

២. ជនជាប់ចោទឈ្មោះលី សាំងវ៉ែង ភេទប្រុស អាយុ២៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ
របរកសិធ្វើយោធា ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិស្នួង ឃុំស្នួង ស្រុកត្បូងឃ្មុំ ខេត្តកំពង់ចាម ។
ឪពុកឈ្មោះលី សាំងប៉េង (រ) ម្តាយឈ្មោះប៉ុក ណារីន (រ) នៅលីវ ។ ក្រៅឃុំ ។

៣. ជនជាប់ចោទឈ្មោះលី សាំងអ៊ែង ភេទប្រុស អាយុ២៩ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ
របររកស៊ីកម្មករ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិសាឡង២ ក្រុមហ៊ុនចំការកៅស៊ូមេម៉ត់ ខេត្តកំពង់ចាម ។
ឪពុកឈ្មោះលី សាំងប៉េង (រ) ម្តាយឈ្មោះប៉ុក ណារីន (រ) ប្រពន្ធឈ្មោះថាន ចន្ទ
មានកូន១នាក់ ។ នៅក្រៅឃុំ ។

៤. ជនជាប់ចោទឈ្មោះលី សាំងប៉េង ភេទប្រុស អាយុ៥៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ
របររកស៊ីចាស់ជរា ទីលំនៅសព្វថ្ងៃនៅភូមិស្នួង ឃុំស្នួង ស្រុកត្បូងឃ្មុំ ខេត្តកំពង់ចាម ។
ឪពុកឈ្មោះអ៊ាត ងន់ (ស) ម្តាយឈ្មោះឌី អុល (រ) ប្រពន្ធឈ្មោះប៉ុក ណារីន (រ)
មានកូន៩នាក់ ។ នៅក្រៅឃុំ ។

- ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះទាវ ម៉ែងហួរ (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ)
ភេទប្រុស អាយុ៤៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីលក់ដូរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិស្នួង លិច ឃុំស្នួង
ស្រុកត្បូងឃ្មុំ ខេត្តកំពង់ចាម ។ មេធាវីគ្មាន ។

- តាមពាក្យបណ្តឹងរបស់ឈ្មោះទាវ ម៉ែងហួរ ប្តឹងពីជនជាប់ចោទ៤នាក់
ខាងលើ ពីបទធ្វើឱ្យខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនដោយចេតនាកាលពីថ្ងៃទី២២.៥.១៩៩៣ ។

- បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងអយ្យការ អមតុលាការខេត្ត
កំពង់ចាមបានសំរេច ៖ ចោទលើជនជាប់ចោទឈ្មោះលី សាំងវ៉ែង - លី សាំងអ៊ែង និង
លី សាំងវ៉ាង ពីបទ ធ្វើឱ្យខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកដទៃដោយចេតនា តាមមាត្រា៥២ច្បាប់
ព្រហ្មទណ្ឌ អន្តរកាល ។

- បានឃើញសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌ លេខ៣១ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៦
របស់តុលាការខេត្តកំពង់ចាម ដែលបានសំរេច ៖

១. ផ្ដន្ទាទោសឈ្មោះលី សាំងអ៊ឹង - លី សាំងរ៉ុង និង លី សាំងរ៉ាង ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់១ឆ្នាំតែទោសនេះត្រូវព្យួររយៈពេលសាកល្បង៥ឆ្នាំគិតពីថ្ងៃ សាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ពីបទ: ធ្វើឱ្យខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកដទៃដោយចេតនាប្រព្រឹត្តិនៅភូមិ ស្រុងលិច ឃុំស្រុង ស្រុកស្ទឹងឃុំ ខេត្តកំពង់ចាម កាលពីថ្ងៃទី២២-៥-១៩៩៣តាមមាត្រា៥២ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

២. ឱ្យឈ្មោះលី សាំងអ៊ឹង - លី សាំងរ៉ាង - លី សាំងរ៉ុង រួមគ្នាសងថ្លៃខូចខាតផ្ទះចំនួន៥គម្រឹះមានគំនូរនិងជំងឺចិត្ត១លានរៀល ឱ្យទៅដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីពីឈ្មោះទាវ ម៉េងហួរ នៅពេលសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ការប្តឹងទាមទារលើសពីនេះ លើកចោល ។ ក្នុងករណីអ្នកទាំង៣មិនព្រមសងគ្រប់ចំនួនទេ តុលាការនឹងចាប់បង្ខំដាក់គុក ដល់រូបកាយ ដើម្បីទារប្រាក់គ្រប់ចំនួន តាមមាត្រា៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការដាក់គុកបង្ខំរូបកាយ ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ។

៣. ឱ្យលី សាំងប៉េង រួចផុតពីបណ្ដឹងអាជ្ញាចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

៤. សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខដើមបណ្ដឹង រដ្ឋប្បវេណីកំពង់ឃ្នុំមុខជនជាប់ចោទ បើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

- បានឃើញបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ២២ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៦របស់ ឈ្មោះលី សាំងរ៉ាង និងបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ២៨ចុះថ្ងៃទី១០-៨-១៩៩៦របស់ឈ្មោះទាវ ម៉េងហួរ ដែលប្តឹងគរឹកសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ៣១ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៦របស់តុលាការ ខេត្តកំពង់ចាម លើសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

- បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ចោទបន្ថែមលើឈ្មោះលី សាំងប៉េង ពីបទសមគំនិត បំផ្លិចបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកដទៃតាម មាត្រា៦៩ និង៥២ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

- បានឃើញសាលដីកាកំពង់ឃ្នុំព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៨២ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសំរេច ៖

១. ទទួលបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី១០-៨-៩៦របស់ឈ្មោះទាវ ម៉េងហួរ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់និងគតិច្បាប់ ។

២. ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី២៣-៧-៩៦របស់ឈ្មោះលី ស៊ាងរ៉ាង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

៣. តម្កល់សាលក្រមលេខ៣១(គ)ចុះថ្ងៃទី១៤-៦-៩៦របស់តុលាការ ខេត្តកំពង់ចាម ទុកជាបានការ លើកលែងចំណុចទី៣ ត្រូវបដិសេធចោលហើយសំរេចជាថ្មី ផ្ដន្ទាទោសជនជាប់ចោទឈ្មោះលី ស៊ាងប៉េង ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់១ឆ្នាំ តែព្យាយាមពេលសាក ល្បង៥ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃសាលក្រមនេះចូលជាស្ថាពរ ពីបទៈ សមគំនិតធ្វើឱ្យខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ អ្នកដទៃ ដោយចេតនាតាមមាត្រា៥២-៦៩និង៧០ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

និងចំណុចទី២ ត្រូវកែប្រែថាៈបង្គាប់ឱ្យឈ្មោះលី ស៊ាងប៉េង-លី ស៊ាងង៉េង លី ស៊ាងរ៉ុង និងលី ស៊ាងរ៉ាង រួមគ្នាសងថ្លៃខូចខាតផ្ទះចំនួន៧តំឡឹងនិងដីចិត្ត១លានរៀល ឱ្យទៅដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចំណុចផ្សេងទៀតរក្សាទុកនៅដដែល ។

៤. សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះនិងប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កំបាំងមុខជនជាប់ចោទសំរេចបើកផ្លូវប្តឹងទាស់និងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់។

- បានឃើញបណ្តឹងទាស់លេខ១៤(ស្នូន)ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឈ្មោះលី ស៊ាងង៉េង-លី ស៊ាងរ៉ុង-លី ស៊ាងប៉េង និងលី ស៊ាងរ៉ាង ដែលប្តឹងតវ៉ាពី សាលដីកាកំបាំងមុខព្រហ្មទណ្ឌ១៨២ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

- បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៩៦ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសំរេច ៖

១. ទទួលបណ្តឹងទាស់ចុះថ្ងៃទី១០-៦-៩៩របស់ឈ្មោះលី ស៊ាងង៉េង លី ស៊ាងរ៉ុង-លី ស៊ាងប៉េងនិងលី ស៊ាងរ៉ាង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់តែបដិសេធចោលដោយ ទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២. តម្កល់សាលដីកាកំបាំងមុខលេខ១៨២ ចុះថ្ងៃទី២៦-៨-៩៩របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣. សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខ ជនជាប់ចោទឈ្មោះលី ស៊ាងង៉េង-លី ស៊ាងរ៉ុង-លី ស៊ាងរ៉ាង និង ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

កំបាំងមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះលី សាំងប៉េង តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខ ក្នុង កំណត់ច្បាប់ ។

- បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១០៣ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៩របស់ ឈ្មោះលី សាំងរ៉ាង ដែលប្តឹងតវ៉ាពីសាលាដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៩៦ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

- បានឃើញសារណា ចុះថ្ងៃទី២១-៥-២០០០ របស់ឈ្មោះលី សាំងរ៉ាង (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ)ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

- បានឃើញសារណាគប ចុះថ្ងៃទី១២-៦-២០០០របស់ឈ្មោះទាវ ម៉ែងហួរ (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

- បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

- បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូលថ្នាក់ ការរុះរើផ្ទះរបស់ប្រជាជនអាចរុះរើបាន អាស្រ័យលើសាលាក្រមតុលាការ រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋានគ្មាន សិទ្ធិរុះរើទេ ណាមួយលោក ទាវ ម៉ែងហួរ គ្មានការព្រមព្រៀងឱ្យរុះរើនេះឡើយ ។ ដូច្នោះ សូមតុលាការសំរេចតាមច្បាប់ ។

- បានស្តាប់ចម្លើយអះអាង របស់ឈ្មោះ លី សាំងរ៉ាង(ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ)នៅ ពេលជំនុំជំរះថ្នាក់ សាលាឧទ្ធរណ៍សំរេចកំបាំងមុខ ខ្ញុំបានដោយអយុត្តិធម៌ ខ្ញុំបានមិនសុខចិត្ត សូមតុលាការ មេត្តាជួយរកយុត្តិធម៌ឱ្យខ្ញុំបានផង ។

- បានស្តាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ឈ្មោះទាវ ម៉ែងហួរ (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជំនុំជំរះថ្នាក់ សាលាឧទ្ធរណ៍សំរេច២លើក ពុំមែនមួយលើកទេ ការសំរេចនេះជាការ សំរេចត្រឹមត្រូវ សូមតុលាការកំពូលសំរេចតាមនេះ ។

- បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានការពារលោកតែ ចំណាន មេធាវី ការពារឱ្យ ឈ្មោះលី សាំងរ៉ាង នៅពេលជំនុំជំរះថ្នាក់ ការរុះរើនេះមានការព្រមព្រៀងពីរដ្ឋអំណាចជនជាប់ ចោទគ្មានកំហុស ម្យ៉ាងការវាយតម្លៃផ្ទះរុះរើនេះ ជាការវាយតម្លៃខុសព្រោះការរុះរើនៅឆ្នាំ១៩៩៣ បែរជាមកវាយតម្លៃក្នុងឆ្នាំ១៩៩៦ទៅវិញ សូមតុលាការមេត្តាជ្រាប ។

- បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែមនាពេលសវនាការរបស់តំណាងមហាអយ្យ-
ការ អមតុលាការកំពូលថា សូមរក្សាការសន្និដ្ឋានខាងលើទុកនៅដដែល ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប-
វេណី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់មេធាវីជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ .

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៩១ ចុះថ្ងៃទី២២-៩-៩៩របស់ជនជាប់
ចោទឈ្មោះលី សាំងវ៉ាង ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះ
បានតាមមាត្រា១៤នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំងនិងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

- យល់ឃើញថា ការលើកឡើងរបស់ឈ្មោះលី សាំងវ៉ាង ហៅទីមគង់
ក្នុងសារណាចុះថ្ងៃទី២១-៥-២០០០ថាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីលោកទារ ម៉េងហួរ បានសុំកន្ទុយ
ដីក្រោយផ្ទះខ្លួនរស់នៅមួយរយៈតែក្រោយមកមិនព្រមចុះចាស់ចេញពីដីខ្លួន ព្រមទាំងបានដាក់
បង្កែគ្រាប់បែកដៃចំនួន០២គ្រាប់និងគ្រាប់អាគាចំនួន១បង់នោះគឺជាការពុំត្រឹមត្រូវឡើយពីព្រោះថា៖

+ ពុំមានភស្តុតាងណាមួយបញ្ជាក់ថាលោកទារ ម៉េងហួរ បានបង្ក
គ្រាប់បែក និងមានគ្រាប់អាគាចំនួន១បង់ឡើយ ម្យ៉ាងទៀតសូម្បីតែសមត្ថកិច្ចនៅមូលដ្ឋានក៏ពុំ
បានចោទប្រកាន់លើឈ្មោះទារ ម៉េងហួរ ដែរ ។

+ មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់បញ្ជាក់ថាជនជាប់ចោទទាំងអស់ពិតជាបាន
ប្រព្រឹត្តអំពើបំផ្លាញគេហដ្ឋានរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីប្រាកដមែន ។

- យល់ឃើញថា ការដែលមេធាវីជនជាប់ចោទអះអាងថា៖ការរុះរើផ្ទះនេះដោយ
មានការឯកភាពពីរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាននោះជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋានដែល
លោកមេធាវីអះអាងនោះពុំមានសមត្ថកិច្ចអនុញ្ញាតិឱ្យអ្នកណា មួយរុះរើឬធ្វើឱ្យខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិជន
ណាមួយឡើយ ចំពោះសំណងរដ្ឋប្បវេណីតុលាការកំពូលពុំអាចពិចារណាឡើយ ។

យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៩៦ ចុះថ្ងៃទី៣០-៧-៩៩របស់
សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់និងគតិច្បាប់ ហើយ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យ សេចក្តីចំពោះមុខជនជាប់ចោទនិងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៩១ ចុះថ្ងៃទី២២-៩-៩៩របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ
លី សាងវ៉ាង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោល ដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៩៦ ចុះថ្ងៃទី៣០-៧-៩៩ របស់សាលា
ឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣- សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៤ ខែតុលា
ឆ្នាំ២០០០ ។